

Ο ΠΕΛΕΚΥΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἐτησίᾳ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ δραχ. 10.

ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑτησίᾳ φρ. 12.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ.

Ἐκαστος στίχος διατριβῶν λεπτὰ 30.

Εἰδοποιήσεων λεπτ. 20.

Ἐπὶ ὀρισμένων περιστάσεων γίνεται καὶ ἔκπτωσης.

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ

τοῦ ῥήτορος κ.

ΜΟΥΣΟΥΡΙ

τὸ φρόνημά του περὶ τοῦ δικαστικοῦ
ἐπαγγέλματος.

Ἀνέκαθεν καθιερώθη τὸ ἔθιμον τοῦ νὰ ἐγκωμιάζωνται οἱ νεκροὶ μετὰ τὴν ἐπικήδειον τελετὴν ἢ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἢ πρὸ τοῦ τάφου ἢ καὶ εἰς ἀμφοτέρα, ἐὰν ὁ βίος αὐτῶν ὑπῆρξεν ἐπιφανής, λαμπρὸς, ἔξοχος, ἢ ἐὰν αὐτοὶ, ὄντες ἔτι ἐν τῇ ζωῇ, ὅπως δῆποτε ἔδρασαν ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος. Οὕτω δὲ διπλοῦς σκοπὸς ἐξυπηρετεῖται, τὸ μὲν ἀμείβετο ἡ ἀρετὴ, τὸ δὲ προτρέπονται καὶ ἐνθαρρύνονται οἱ ἐπιζῶντες πρὸς ἀπομίμησιν. Τὴν ἐκφώνησιν τῶν ἐπικηδείων λόγων πρῶτος ἐθεσμοθέτησεν ὁ Σόλων, εἰ καὶ ἄλλοι τινὲς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἐθίμου τούτου ἀποδίδουσιν εἰς τοὺς Ῥωμαίους. Ὅπως ποτ' ἂν ἦ τὸ ἔθιμον τοῦτο, ἀρχαῖον ὃν καὶ διατηρούμενον ἔτι παρ' ἡμῖν, εἶνε λαμπρόν. Ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἐπιφανοῦς τινος ἀνδρὸς ἀναλαμβάνει τις ἐκουσίως ἢ κατ' ἐντολὴν τῶν οἰκείων, τῶν συγγενῶν, τῶν φίλων ἢ σωματοῦς τινὸς νὰ ἐξυμνήσῃ δεόντως τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ καὶ καθόλου ἀφηγηθῇ τὴν ἐν τῷ βίῳ δρᾶσίν του, ἐφ' ἧς κυρίως ἐρείδεται ὁ ἐγκωμιαστικὸς λόγος τοῦ ῥήτορος. Ἡ τοιαύτη δὲ ἐξύμνησις καὶ ἀφήγησις πρέπει νὰ εἶνε ἀληθὴς κατ' οὐσίαν, νὰ κοσμηθῇ δὲ διὰ τῶν ἀνθέων ἐκείνων, ἅτινα, τὴν ἀληθεῖαν ἀρωματίζοντα καὶ ζωηροτέραν εἰς τὰ ὦτα τοῦ ἀκροατοῦ καὶ τὰ ὄμματα τοῦ ἀναγνώστου αὐτὴν παριστῶντα, καθιστῶσι τὸ ὅλον ἐν καλλιτέχνειᾳ. Ἀλλως

δὲ τὸ πένθιμον τῆς κηδείας μεταπίπτει εἰς κωμωδίαν ἢ φάρσαν.

Ἀνὴρ κατ' αὐτὰς ἐπιφανὴς ἐτελεύτησεν, ὥς καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἀνηγγείλαμεν. Ἡ δρᾶσις αὐτοῦ ὥς πολίτου, ὥς ἐπιστήμονος, ὥς πολιτευτοῦ, ὑπῆρξε μεγάλῃ. Ὡς ἦν ἐπόμενον, ἡ κοινωνία ἡμῶν τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ ἐθρήνησε μεγάλως, ὁ δὲ σύλλογος τῶν δικηγόρων ἀνέθεσε τὴν ἐκφώνησιν καταλλήλου ἐπικηδείου εἰς τὸν δικηγόρον κ. Μουσούρην. Ὁ κ. Μουσούρης ἀνεδέχθη τὴν τοιαύτην ἐντολὴν καὶ ἐκ καθήκοντος καὶ φρονῶν βεβαίως, ὅτι οὕτω τῷ παρείχετο εὐκαιρία νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ῥητορικὴν του δεινότητα καὶ φιμώσῃ τὰ στόματα ἐκείνων, οἵτινες σκώπτουσιν ἐπανειλημένως αὐτὸν διὰ τὴν ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ σιγὴν του. Ἀλλ' ἀπεκαλύφθη, ὁποῖος πράγματι εἶνε! Ἐὰν ὁ κ. Μουσούρης δὲν ἐφάνταζετο ὅτι ἔχει ἀρτίαν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν, ὅτι κέκτηται φιλολογικὰς γνώσεις, ὅτι οὐδέποτε περιπίπτει εἰς γραμματικὰ καὶ συντακτικὰ λάθη, ἐὰν δὲν ἐπέκρινε καὶ αὐτὸς ἄλλους, ἐὰν τέλος δὲν ἐνόμιζεν ἑαυτὸν καὶ διδάσκαλον, δὲν θ' ἀπεκαλύπτομεν ἤδη τὰ λάθη του, οὐσιαστικὰ καὶ γραμματικὰ, ἅτινα δὲν διαφεύγουσι τὴν προσοχὴν καὶ τοῦ μᾶλλον ἀπείρου. Ἐὰν δ' ἡμεῖς, μὴ ἀξιούντες ὅτι ἔχομεν φιλολογικὰς γνώσεις, ἡδυνήθημεν ν' ἀλιεύσωμεν μαργαρίτας ἐν λόγῳ, ἐξ ὀλίγων γραμμῶν ἀποτελουμένῳ, φανταζόμεθα εἰς ἐξ ἐπαγγέλματος διδάσκαλος ὁπόσους τοιούτους δύναται νὰ συλλάβῃ. Ἀμ' ἐπὶ ἄμ' ἔργον.

Πάντες γνωρίζομεν ὅτι ὁ κ. Μουσούρης ἐξεφώνησε τὸν λόγον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀποφελάδας, τὴν ὁποίαν βεβαιότατα πρότερον κατ' οἶκον ἔγραψε καὶ ἀντέγραψε καὶ δώροθι καὶ ἐπιδόρῳσε καὶ ἐκτένισε καὶ ἐκαλλώτισεν κατὰ κατὰ. Οὐρεὶ δὲ ἄμ-

ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

φιβάλλων ότι πρό της έκτυπώσεως καί μετ' αὐτήν πάλιν τὴν φελλάδα ἐπεθεώρησε, προσέθεσε, ἀφῆρεσε, ἐβοστρύχισεν. Οὕτω πάντοτε κάμνουν ὅλοι οἱ ῥήτορες!!... Καί ὁ μὲν ὅλως τὰς γραφάς, ἀντιγραφάς, ἐπιδιορθώσεις καὶ κτενίσματα δὲν ἠδυνήθη νὰ παρακάμψῃ ἐν ὀλιγοστίῳ λόγῳ τὸν σκόπελον τῶν λαθῶν. Ἐπειδὴ δ' ὁ χῶρος ταύτης τῆς μικρᾶς ἐφημερίδος δὲν ἐπιτρέπει τὴν καταχώρισιν πάντων, περιορίζομεθα εἰς ὀλίγα τινά, ἅτινα ἐξαρκῶσι, φρονούμεν, διὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ κ. Μουσούρη.

Ὁ λόγος ὑπὸ τεχνικὴν ἐποψίν ἐξεταζόμενος εἶνε τερατώδης, δὲν ἔχει οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος· στερεῖται τῆς ἐνότητος ἐκείνης, ἣτις συσφίγγουσα καὶ συνδέουσα διὰ τῶν παραγράφων τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐννοίας προσδίδει εἰς τὸ ὅλον τὸν τύπον ῥητορικοῦ ἀριστουργήματος. Οὐδεμία ἐν αὐτῷ ἐξαρχοῖς φαντασίας, οὐδὲν ὕψος ἰδεῶν, παντελὴς ἔλλειψις καὶ στείρωσις ἐννοιῶν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὕψος καὶ ἡ γλῶσσα ἐκτρώματικά. Λυπηρὸν ὅτι τοιοῦτος ἀνὴρ, εἶς ὁ Ἀλεξ. Κατσαΐτης, δὲν ἔτυχε δεξιῷ ἐπαινέτου καὶ ἐγκωμιαστοῦ. Ὁ μακαρίτης Ἀλεξ. Κατσαΐτης ἦτο ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις σπάνιος ἀνὴρ· ἢ ἐν τῷ βίῳ δρᾶσις αὐτοῦ ἠδύνατο νὰ ἐμπνεύσῃ καὶ τὴν ἀγυνωτέραν καὶ τὴν μᾶλλον στείραν φαντασίαν. Ἀλλ' ὁ ῥήτωρ κ. Μουσούρης, ἀφ' οὗ ἐν τῷ οἴονεϊ προλόγῳ ὀρνεῖ διαπρεπὴ τῆς ἐπιστήμης ἐργάτην, καὶ ἐν δέκα στίχοις ἀνευ λόγου καὶ ἀνάγκης τρίς μεταχειρίζεται τὸ ῥῆμα προπέμπειν, καὶ σολοικίζει γράφων. ὅταν (γρ. ὅτε) ἐβλέπομεν κτλ. κτλ. καὶ τῆς πολυτίμου ὑπάρξεως καὶ ἀρωγῆς (γρ. τὴν πολῦτιμον ὑπαρξίν καὶ ἀρωγὴν), μεταβαίνει εἰς τὴν γεννήσιν καὶ τὴν περαίωσιν (γρ. περάτωσιν) τῶν σπουδῶν τοῦ μεταστάντος.

Οἱ αὐτοχειροτονούμενοι ῥήτορες συχνότατα, μὴ δυνάμενοι νὰ εὕρισκωσι καταλλήλους λόγους πρὸς ἐξύμνησιν τοῦ νεκροῦ, καταφεύγουσιν εἰς τοιοῦτους λήρους καὶ φληναφήματα. Ἡ ὑπόμνησις τοῦ χρόνου τῆς γεννήσεως τοῦ θανόντος, ἐφ' ὅσον δὲν συνδέεται πρὸς γεγονὸς τι ἔκτακτον, εἶνε περιττή, ματαία καὶ πως γελοία. Ἡ τοιαύτη ὑπόμνησις τότε μόνον εἶνε ἀναγκαία, ὅταν ἔχῃ σχέσιν μὲ τὴν ἐν τῷ βίῳ δρᾶσιν τοῦ ὑμνουμένου. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ λεπτομερὴς

ἀφήγησις τῶν σπουδῶν εἶνε ἀναπόδραστος, ὅταν συνδέηται στενῶς μὲ τὴν δρᾶσιν τοῦ ἀτόμου, ὅταν ἀποτελῇ τρόπον τινά μέρος τῆς δρᾶσεως, ὅταν ἐν ἀλλαίς λέξεσι δὲν δύνηται νὰ κατανοηθῇ ἡ δρᾶσις ἀνευ τῆς τοιαύτης ὑπομνήσεως. Ἀλλως δὲ αἱ τοιαῦται περὶ γεννήσεως μικρολογίαι ἐπιτρέπονται μόνον ἐν βιογραφίᾳ ἢ ἐν ἐπιτυμῳ στήλῃ· ἐν λόγῳ δ' ἐπικηδεῖν δύναται μόνον ὁ ῥήτωρ ἐν παρόδῳ καὶ ἐν δέοντι καιρῷ νὰ κάμῃ μνείαν τινά περὶ γεννήσεως καὶ σπουδῶν καὶ οὐχὶ ἐν ἀρχῇ παραγράφου, ὡς ποιεῖται ὁ ῥήτωρ κ. Μουσούρης, ὅστις παρακολουθῶν τοὺς ἀηθεῖς τύπους παρωχημένης ἐποχῆς θυσιάζει τὴν οὐσίαν καὶ παραλείπει τὴν ἐξιστόρησιν πράξεων, αἵτινες ὄντως ἀποτελοῦσι τὴν λαμπροτέραν σελίδα τοῦ ἀληθῶς ἐνδόξου βίου τοῦ μακαρίτη λήξει Ἀλεξ. Κατσαΐτου καὶ καταδεικνύουσι τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ.

Παραλείποντες ν' ἀναφέρωμεν πολλοὺς ἄλλους σολοικισμοὺς καὶ βαρβαρισμοὺς, ὁποῖοι ἀπαντῶσιν ἐν σελίδι τρίτῃ, ἐνθα γράφει «ἐξηκολούθησε μετερχόμενος (τὸ δικηγορικὸν δλδ. ἐπάγγελμα) μέχρι αὐτῆς τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου του μετ' ἐπιτυχίας, εὐσυνειδησίας καὶ ἀφοσίωσεως πρὸς τὸ καθήκον καὶ πρὸς τὸ δίκαιον οὐχὶ συνελθὼς ἀπαντωμένων» ἀντὶ τοῦ ὀρθοτέρου καὶ εὐληπτοτέρου «ἅτινα προσόντα ἢ προτερήματα (ἐπιτυχία δλδ. εὐσυνειδησία καὶ ἀφοσίωσις πρὸς τὸ καθήκον...) οὐχὶ συχνάκις ἀπαντῶσιν» παραβλέποντες τὴν σόλοικον σύνταξιν τοῦ ἐν ᾧ ἐν σελίδι τετάρτῃ μετὰ μετοχῆς, ἐνθα γράφει «ἐν ᾧ πολιτευθεὶς ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, καὶ ἀνεληθὼν εἰς ὑψηλὰς ἐν τῇ πολιτείᾳ θέσεις, ἐνεργὸν δὲ λαβὼν μέρος εἰς τὰς ἐν τῷ τόπῳ πολιτικὰς διαμάχας... οὐδένα ἀπέκτησεν ἐχθρόν» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «καίπερ πολιτευθεὶς, ἀνεληθὼν, λαβὼν, ἢ ἐν ᾧ ἐπολιτεύθη, ἀνῆλθεν, ἐλαβεν» μὴ καταλογίζοντες τὸ πλημμελὲς τῆς στίξεως, τοῦ τονισμοῦ καὶ τῆς ὀρθογραφίας, ἅτινα ἐξ ἐπιεικειᾶς δύναται ν' ἀποδώσῃ τις εἰς ἀβλεψίαν τοῦ τυπογράφου· μὴ θέλοντες πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένης παρεξηγήσεως νὰ ὑπομνήσωμεν καὶ ἄλλα λάθη, περατοῦμεν τὰ ἀποκαλυπτήρια καὶ γνωρίζομεν ἤδη εἰς τοὺς ἀναγνώστὰς τί φρονεῖ ὁ κ. Μου-

σούρης περὶ τοῦ δικαστικοῦ ἐπάγγελματος. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο εἶνε ἀνάγκη πρῶτον νὰ ἴδωμεν τί λέγει αὐτὸς ὁ ἴδιος.

Ἐν σελίδι τρίτῃ τοῦ λόγου γράφει ἐπὶ λέξει τάδε: «Ἔῃχε διορισθῆ (δλδ. ὁ μακαρίτης Κατσαΐτης) κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐπαίδου του (δλδ. ἐξ Ἰταλίας) ἀναπληρωματικὸς Δικαστῆς, ἐπιμόνως δὲ παρεκλήθη παρὰ τῆς τότε Ἰονίου Κυβερνήσεως νὰ δεχθῇ ὑψηλοτέρας δικαστικὰς θέσεις, ἀλλ' αὐτὸς ἀπεποιήθη προτιμήσας τὸ ἀνεξάρτητον τοῦ Δικηγόρου ἐπάγγελμα.» Ἀλλ' ὁ μακαρίτης Κατσαΐτης δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι, ἐπειδὴ ἐθεώρει τὸ δικαστικὸν ἐπάγγελμα ὑποτελὲς ἢ ὑποδεεστερόν τοῦ δικηγορικοῦ, ἀπέκρουσε τὰς προσενεχθείσας αὐτῷ ὑψηλὰς δικαστικὰς θέσεις. Ἄλλοι λόγοι βεβαίως πρὸς τοῦτο συνετέλεσαν. Σεβαστὸς καὶ γνώστης τοῦ δικαίου ἀνὴρ, εἶς ὁ Ἀλεξ. Κατσαΐτης, δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ τοιαύτην περὶ τοῦ δικαστικοῦ ἐπάγγελματος ἰδέαν. Πᾶς τις γνωρίζει ὅτι τὸ δικαστικὸν ἐπάγγελμα εἶνε ὑψηλὸν καὶ πολὺ ἀνώτερον τοῦ δικηγορικοῦ· ἀμφότεροι, ὅτε δικαστῆς καὶ ὁ δικηγόρος, κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῶν δικαστηρίων, εἶνε ὑπἄλληλοι, λειτουργοὶ τῆς θεμιδος. Ἀλλ' ὁ μὲν δικαστῆς δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ περιποιηθῇ κανένα πρὸς λήψιν τῆς μισθοδοσίας του ἢ πρὸς ἀπόκτησιν πελατείας, ὁ δὲ δικηγόρος τοῦναντίον ἀναγκάζεται πᾶσι μετ' ὅλας τὰς γνώσεις του νὰ προσφεύγῃ εἰς τὰ μέσα ταῦτα χάριν βιοπορισμοῦ· ἡ μὲν ἀποστολὴ τοῦ δικαστοῦ συνίσταται εἰς τὴν ἀπονομὴν τοῦ δικαίου, ὁ δὲ δικηγόρος συχνότατα ὑπερασπίζει καὶ τὸ ἄδίκον· ὁ μὲν δικαστῆς ἐν ὥρισμέναις περιστάσεσιν ἐπιβάλλει εἰς τὸν δικηγόρον καὶ ποινὰς καὶ παῦσιν, ὁ δὲ Δικηγόρος ἀγογγύστως ὑψίσταται ταύτας. Τὶ ἐντεῦθεν συνάγεται; ὅτι τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ὡς ὑποκειμένον καὶ ὑφίσταμένον εἰς τὸ δικαστικὸν δὲν δύναται νὰ εἶνε καὶ μᾶλλον ἀνεξάρτητον αὐτοῦ. Ἄν λοιπὸν ὁ κ. Μουσούρης ὡς βουλευτὴς ἐσχημάτισε τοιαύτην ἰδέαν περὶ τοῦ δικαστικοῦ ἐπάγγελματος, ἢ ἀν' ἀδικασταί τινες, οὗς ἴσως γνωρίζει αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἐξεφύλισαν τὴν δικαιοσύνην, δὲν ἐπείσθησαν τὸ δικαστικὸν ἐπάγγελμα ἀνεξάρτητον ἔαυτὸ εἶναι ὑποδεέστερον καὶ ἥττον ἀνεξάρτητον τοῦ δικη-

γορικοῦ. Τελειώνοντες ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ὁ κ. Μουσούρης δύναται νὰ ἔχῃ εἰς δῆποτε ἀλλοκοτοὺς καὶ εὐτελεῖς ἰδέας περὶ τοῦ δικαστικοῦ ἐπάγγελματος, δὲν δικαιοῦται ὅμως νὰ καθιστᾷ συμμετόχους τούτων καὶ ἄλλους, μὴ φειδόμενος μηδ' αὐτῶν τῶν νεκρῶν.

Ἐκ τῆς γενομένης ἀποκαλύψεως δύναται ἤδη ὁ ἀναγνώστης νὰ ἐξαγάγῃ τὸ ἀναγκαῖον συμπέρασμα. Ὁ κ. Μουσούρης, τὸ ἄηδόνι τοῦ κόμματος, ὁ κλεινὸς ἀγορητὴς, ἐφωράθη, ὅτι περιέπεσεν ἐν ὀλιγοστίῳ λόγῳ εἰς τοιαῦτα λάθη χονδροειδῆ, ὁποῖα μόλις δύναται τις νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς μαθητὴν Σχολαρχείου. Ἄν ψευδῶμεθα ἢ συκοφαντῶμεν, εὐχερὲς ὁ ἔλεγχος. Τὸν προκαλοῦμεν, κ. Μουσούρη, καὶ τὸν περιμένομεν.

Χρονογράφος.

CRONICA TEATRALE TEATRO CEFALO

Il vostro teatro quest' anno procede di bene in meglio abbiamo già parlato della Norma ed ora dobbiamo accennare ai tre debutti veramente splendidi di nuovi artisti nella Traviata.

Protagonista ne fu la signorina Cleo Vicini bellissimo tipo di donna a cui si ettaglia perfettamente la parte di Violetta per la sua figura snella, elegante e pel suo volto gentile ed espressivamente bello.

La sua voce poi estesa ed intonata è delle più asarezzevoli e grate all' orecchio che finora si abbiano qui sentite.

Il canto educato ad ottima scuola e l' accento toccante vibrato nel duolo come nel brio, fu uno della signorina Vicini una artista pregevolissima e ben a ragione il pubblico l' accoglie ognora con infinita applausi salutando in essa una splendida promessa dell' arte.

A surrogare il Galdi indisposto, a cui mandiamo le nostre condoglianze per la perdita della propria madre, fu telegraficamente scritturato il tenore sig. Giuseppe Gordini, altro bel tipo d' uomo che si potrebbe chiamare tipo greco.

L' impresa fece con questo artista un acquisto prezioso giacché il suo debutto fu, un vero trionfo Era sparsa la voce prima ch' egli arrivasse fra noi, che l' egregio tenore dietro una grave e lunga malattia avuta nel principio del corrente anno, avesse perduto la voce almeno affievolita la forza e la resistenza nel cantare.

ΙΑΚΩΒΑΚΙΟΥ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ
ΜΟΥΣΟΥΡΗ

Bisogna sentirlo per farsene una vera, idea.

Mai nel nostro teatro ebbero un tenore con tanta, voce e con tanta resistenza, si può invero chiama re un tenore dai polmoni d'acciaio.

E quanta espressione, nel suo canto eletto! Nessuna frase esce dalla sua gola, che non abbia il giusto accento tocante vera mente il cuore

Alla voce, limpida, insante, e che sale alle più ardite note acute unisce una scena giusta ed efficace ed e perciò un artista caro al nostro pubblico che deve chiamarsi fortuna di possederlo e glielo mostra cogli applausi frenetici con cui è serralmente salutato Gradito conoscenza del pubblico è il baritono sig. Giuseppe Palazzi di cui ricordiamo i grandi successi riportati sulle nostre scene or sono cinque anni ed oggi, grazia all' astuzia dell' impresario cui facciamo i complimenti, ci è tornato colla voce ancor più fresca ed ancor più vibrata.

Il suo apparire fu un incessante applauso di saluto e lieto certamente può esserne l' egregio artista dell' accoglienza avuta dal' pubblico che con gioia lo rivede.

Difatti fino dalla prima sera seppa mantene alta la fama allora conquistasi e nel duetto finale del trovatore, esquilo in unione alla brava signorina Parodi veramente bene, si volle sempre il bis fra unanimi applausi.

Di questi artisti, dell' egregio basso sig. Rubele, di cui tessem moucco gli elogi dopo la norma, del Direttore d' orchestra sig. Lavranga l' intelligente ed instancabile nostro concittadino che mantiene sempre degno il nome di allievo del conservatorio di Parigi ne ripareremo estesamente dopo l' andata in scena dell' Africana, il copolavoro di messerbeer, tanto atteso fra noi.

VERITAS.

Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ

ιδιωτικοῦ ἐκπαιδευτηρίου α ὁ Κοραΐς η.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑμετέρας ἐπιστολῆς, ἣν ἔνεκεν ἐλλείψεως χώρου δὲν καταχωρίζομεν, πληροφοροῦμεν εὐχαρίστως ὑμᾶς καὶ πάντα ἐνδιαφερόμενον, ὅτι διὰ τῆς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἡμῶν φύλλῳ γενομένης παρατηρήσεως ὑπενοοῦμεν τὸ ιδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον τοῦ κ. Διονυσίου 'Ραζῆ, ὅπερ δὲν συμμορφοῦται πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζόμενα. Ἐν αὐτῷ παρὰ νόμον διδάσκει τὰ ἐλληνικὰ συγχρόνως ἐν τῇ Β' καὶ Γ' τάξει ὁ καθηγητὴς κ. 'Επ. Κορνελᾶτος, ἐν τῇ Α' τὰ ἐλληνικὰ ὁ υἱὸς τοῦ Διευθυντοῦ κ. Σωτήριος, μηδὲν πεποιημένος προσόν, καὶ τὰ λατινικὰ καὶ μαθηματικὰ ἐν τῇ Γ' ἀπόφοιτός τις τοῦ Γυμνασίου. Ὡστε εἰ μαθηταὶ καὶ τῶν τριῶν τάξεων τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τοῦ κ. 'Ραζῆ, μὴ διδασκόμενοι συμφώνως πρὸς τὰ κείμενα, δὲν δύνανται νὰ ὑποσῶσι καὶ τὴν νομισματικὴν ἐξέτασιν. Δι' αὐτοῦς τὸ ἔτος τοῦτο

πλεον ἀπώλετο. Οὐδέποτε τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ἐν ἀνάγκῃ ὁ ἀναφερθῶμεν, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εξέτασιν μαθητῶν, μὴ διδασθέντων καταλλήλως καὶ κατὰ νόμον. Ὅτι δὲ τὸ ὕψ' ὑμᾶς ἐκπαιδευτήριον, κ. Διευθυντά, ἐκπληροῖ τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ ἀποστολὴν, περιττὸν εἶνε νὰ εἰπωμεν. Ἀρκούσα ἀποδείξεις εἶνε ὁ λυσσώδης πόλεμος, ὃν κατ' αὐτοῦ ἐκίνησεν ἡ κρατοῦσα φατρία τῶν ἀναμορφωτῶν τῆς παιδείας βουλευτῶν, καὶ ἡ ἐκθυμὸς ὑποστηρίξεις, ἧς δικαίως τυγχάνει, καίπερ ἀρτισύστατον, παρὰ τῆς ἡμετέρας κοινωνίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ νέον δασμολόγιον αὐξάνεται καταπληκτικῶς ὁ φόρος σχεδὸν πάντων τῶν εἰδῶν, τοῦ κρέατος, ἐλαίου, βουτύρου, καφέ, σταφίδος κτλ. κτλ. Περὶ τοῦ νέου δασμολογίου θὰ ἐμιλήσωμεν προσεχῶς. Ζήτω ὁ Τρικῦπης!

— Εὐχαρίστως μανηθόμεν, ὅτι κ. Μουσούρης δὲν μετέβη εἰσέτι εἰς Ἀθήνας οὐδὲ σκοπὸν ἔχει νὰ συμμετάσχῃ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Κοινοβουλίου κατὰ τὴν παρούσαν σύνοδον, ἐπειδὴ ἀποδοκιμάζει ὅλα τὰ φορολογικὰ μέτρα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Μόνον δὲ περὶ τὴν λήξιν τῆς συνόδου θέλει μεταβῆ, ὅπως λάβῃ τὴν βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν, ἣν, ὡς ἐμάθωμεν, θέλει διαθέσῃ ὑπὲρ εὐεργετικοῦ τινος σκοποῦ. Τὰ συγχαρητήριά μας, κ. Μουσούρη.

— Ἀπεύθην ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ κ. Σπ. Πολλάτος, ὅστις κατὰ τὴν ἐλιγοχρόνιον ὑπηρεσίαν του ἐπέδειξε δραστηριότητα, ἱκανότητα καὶ τιμιότητα περὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ δημοτικοῦ χρήματος. Ἡ τοιαύτη ἀπόλυσις ἐνεποίησεν αἰσθησιν εἰς τὴν καλὴν μερίδα τῆς κοινωνίας μας, ἥτις πάντοτε λυπεῖται ἐπὶ τῇ ἀπολύσει ἱκανῶν καὶ τιμῶν ὑπαλλήλων. Ἀλλ' ἡ κρατοῦσα φατρία ἀναισθητοῦσα ἀποβλέπει μόνον εἰς τὴν κόρεσιν τῶν ἀγρίων παθῶν τῆς.

— Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς δι' ἐπιστολῆς γονεὺς νὰ δομασώμεν τὸν καθηγητὴν ἐκεῖνον, εἰς τὸ μάθημα τοῦ ὁποίου ἐθεάθη τὸ περίφημον γὰ τὰ κί, καὶ νὰ ἐκθέσωμεν τὰ κατὰ τὴν ἐκσυστάσεως διήμερον ἀπουσίαν τῶν μαθητῶν τῆς Γ' τάξεως, δύναται νὰ λάβῃ τὰς δεούσας πληροφορίας παρὰ τοῦ υἱοῦ του ἢ τοῦ ἀνεψιοῦ του ἢ τοῦ κ. Γυμνασί-ἀρχου ἢ τέλος παρὰ τῶν Βουλευτῶν κ. κ. Μουσούρη, Καβαλλιεράτων κτλ. κτλ., οἵτινες ὡς ἀναμορφωταὶ τῆς παιδείας βεβαίως μετ' ἐνδιαφέροντος παρακολούθοῦσι καὶ ἐν τῷ Γυμνασίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐκπαιδευτηρίοις τελούμενα. Ἡμεῖς τότε μόνον θὰ δηλώσωμεν τὰ δέοντα, διὰ νὰ προσκληθῶμεν ἐπισήμως. Ἐννοοῦμεθα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία πεπαλαιωμένη εἰς συνοικίαν Ἀγίας Παρασκευῆς.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διόικος οἰκία πλησίον τοῦ λιθοστρώτου Πληροφορία παρὰ τῶς τυπογραφείῳ Σ. Μενεγάτου.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΘΑΡΙΣΤΕΙΟ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΣ441Φ40121